Lietas Nr. 11250037814
Lietas arhīva Nr. K19-0188-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2014.gada 12.novembrī

Kuldīgas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese Daina Alksne

ar tiesas sēžu sekretāri Montu Skaboviču

piedaloties prokurorei Gunai Lapsai

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, **/pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.**

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ vadīja transporta līdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības likumā noteiktā kārtībā nav iegūtas), alkohola ietekmē, šādos apstākļos:

2014.gada 10.augustā ap plkst.03:05, atrodoties alkohola ietekmē un bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), vadīja sev piederošo automašīnu ALFA ROMEO 156, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, Kuldīgā pa Jelgavas ielu virzienā uz Mucenieku ielu, kur viņu apstādināja Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors, kurš konstatēja, ka /pers. D/ atrodas alkohola ietekmē un alkohola daudzums /pers. D/ izelpojamā gaisā, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, pārbaudot ar portatīvo izelpojamā gaisa kontroles aparātu AlcoQuant 6020, Nr. A107507, verificētu līdz 2014.gada 14.novembrim, sastādīja pirmajā pārbaudē 2,06 promiles alkohola, otrajā pārbaudē – 1,93 promiles alkohola.

Ar savām darbībām /pers. D/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais /pers. D/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju.

Tiesas sēdē prokurore pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzīst savu vainu un lietas materiāli apstiprina apsūdzētā vainu.

Apsūdzētais /pers. D/ pievienojās prokurores lūgumam. Apsūdzētais paskaidroja, ka procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neveikšanai viņam ir saprotamas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā un prokurores lūgumus, kā arī apstākli, ka tiesnese, pārbaudot lietas materiālus, ir pārliecinājusies, ka tie kopumā pierāda apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, izņemot pārbaudīt pierādījumus, kas raksturo apsūdzēto.

Tiesa uzskata, ka /pers. D/ vaina celtajā apsūdzībā ar lietas materiāliem ir pierādīta pilnīgi, viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums ir **kvalificējams pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas–transporta līdzekļa vadīšana alkoholisko dzērienu iespaidā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas)** un par šī noziedzīgā

nodarījuma izdarīšanu /pers. D/ ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums attiecībā uz noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju spriedumā netiek norādīts.

Tiesa nolemj pārbaudīt pierādījumus, kuri attiecas uz apsūdzētā personību.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu, apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums, par kuru paredzēta atbildība brīvības atņemšanas, īslaicīgas brīvības atņemšanas, piespiedu darbu vai naudas soda veidā, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Izvērtējot apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, tiesa atzīst, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts ievērojamā alkohola reibuma pakāpē (2.06 un 1.93), kas vairākkārtīgi pārsniedz likumā noteikto alkohola reibuma robežu, kas tiek pieļauta transportlīdzekļu vadītājiem, kura vadīšanas stāžs ir mazāks kā divi gadi. Ņemot vērā apstākli, ka nodarījums izdarīts ar nodomu, apsūdzētajam apzinoties, ka viņam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, jo apsūdzētais transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav ieguvis un līdz ar to nav apguvis Ceļu satiksmes noteikumus un drošas braukšanas noteikumus, tiesa apsūdzētā veiktās noziedzīgās darbības vērtē kā ļoti būtisku sabiedrības drošības apdraudējumu.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais agrāk nesodīts (30.lietas lapa); pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts (31.lietas lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka viņš saprotot izdarīto un nožēlojot, savu rīcību nespējot izskaidrot, turpmāk noziedzīgus nodarījumus neizdarīšot. Līdz 2014.gada 11.oktobrim strādājis SIA "/Nosaukums A/", šobrīd reģistrējies kā bezdarbnieks Valsts nodarbinātības dienestā.

Atbildību pastiprinošus apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa nekonstatē.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu, par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Prokurore lūdz apsūdzētajam noteikt sodu piespiedu darbu veidā.

Ievērojot to, ka lietā nav iegūtas ziņas par to, ka viņš kā personība būtu raksturots negatīvi, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav pamats sodu noteikt brīvības atņemšanas soda veidā. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā šāds soda veids ir pārāk bargs sods par izdarīto mazāk smago noziegumu.

Tiesa uzskata, ka naudas sods nav piemērojams, tāpēc ka tiesai nav ziņu par to, ka apsūdzētā rīcībā būtu tādi finanšu līdzekļi, kuri pieļautu šādu sodu izciest.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms Krimināllikuma 262.panta soda sankcijā paredzētais soda veids – piespiedu darbs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu, piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Darbs, ko veic persona, kam piemērots piespiedu darbs, ir reāls darbs, kas rada jaunas materiālas vērtības un ir noderīgs sabiedrībai. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu ir iespēja kompensēt ar noziedzīgu nodarījumu nodarīto apdraudēto interesi nevis konkrētam cietušajam, bet sabiedrībai kopumā, kā arī vienlaikus pierādīt, ka izdarītais likumpārkāpums tiek nožēlots un persona ir gatava mainīt savu līdzšinējo uzvedību.

Piespiedu darbu, tiesa atzīst, par atbilstoši efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai, tiesa nekonstatē, nekādus objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un, kā sodu, kas ir personas brīvību neierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāls sods, lai sasniegtu kriminālsoda mērķi.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi un ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, taču tiesa ņem vērā iepriekš norādīto noziedzīgā nodarījuma raksturu, uzskata, ka sods nav nosakāms tuvu tā minimālajai robežai .

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 262.panta otrās daļas soda sankcijā obligāti noteiktais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas reāli izpaužas arī kā liegums iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, jo /pers. D/ tiesības noteiktā kārtībā nav ieguvis.

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 262.panta sankcijā alternatīvi piemērot paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, kas būtu daļēja mantas konfiskācija saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta trešo daļu, kura attiecināma uz transportlīdzekli, ar kuru izdarīts noziegums ceļu satiksmē, jo transporta līdzeklis pieder apsūdzētajam (18.lietas lapa) un pirmstiesas procesā tai ir uzlikts arests iespējamās mantas konfiskācijas nodrošināšanai (39.lietas lapa). Atzīstot par atbilstošu izdarītajam noziegumam mantas konfiskācijas piemērošanu, tiesa ņem vērā apsūdzētā nekritisko attieksmi pret drošības interesēm transportlīdzekļu kustības drošības jomā, jo apsūdzētais nespēja atteikties no savā īpašumā esošā transportlīdzekļa vadīšanas, neesot tiesībām to vadīt. Apsūdzētais nav izvērtējis savu rīcību un apdraudējis savu un citu cilvēku veselību un dzīvību.

Tiesas vērtējumā šis papildsods ir adekvāts personai, kura nav ieguvusi autovadītāja tiesības un vadījusi transportlīdzekli alkohola reibumā.

2005.gada 11.janvāra Ministru Kabineta noteikumu Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 11. punkts nosaka, ka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, pārbaudes izdevumus EUR 15,65 apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs.

2014.gada 10.augusta Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr. NB326377 apliecina, ka konstatēta alkohola koncentrācija /pers. D/ izelpojamā gaisā 1,93 promiles (9.lietas lapa).

Piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā, pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļams.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām, atņemot visa veida transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trīs) gadiem, konfiscējot mantu – automašīnu ALFA ROMEO 156, valsts reģistrācijas numura zīme /TL numurs/.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods/personas kods/, procesuālos izdevumus par labu valstij EUR 15,65 (piecpadsmit eiro un 65 eiro centi), nosakot termiņu labprātīgai šo izmaksu segšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par piemēroto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese D.Alksne